

i det andet høje Ting gik imod Lovforslaget og stemte imod det og meget tydeligt tilkendegav, at det fortsat under alle Omstændigheder vilde yde den mest virksomhedsfulde Modstand imod Lovforslaget, som det kunde.

Til den ærede Ordfører for Venstre (Mægaard) skal jeg udtale, at jeg selvfølgelig vil gøre mit bedste for at faa Kommunerne vejledet saaledes, at de ikke kommer i nogen Vanskelighed — i alt Fald ikke nogen Vanskelighed, som kunde undgaas —, med Hensyn til Skatteligningen for det kommende Aar. Jeg skal være særdeles villig til at forhandle med det Udvalg, som forventes nedsat i det høje Ting, om, hvad der kan gøres for, at der i Tide kan gives Kommunerne den Vejledning, det maatte være muligt og paakrævet at give dem.

Den ærede Ordfører for Venstre betonedede, at det, der her var Tale om, var i det store og hele ikke at give en ny Skattelov, hvorved der skulde komme betydeligt mere ind i Kommunernes Kasser end efter de gældende Love, og dette er jo fuldkommen rigtigt. Samtidig dvælede Venstres ærede Ordfører ved de overordentlig store Udgifter, som ikke mindst Amtskommunerne efterhaanden har faaet til Vedligeholdelse af Vejene, idet han henstillede til mig at yde mit Bidrag til, at Omsetningsafgiften paa Automobiles i Fremtiden kunde blive stillet til Amtskommunernes Raadighed. Og han føjede en Bemærkning til om, at jeg vilde indlægge mig stor Fortjeneste af de paagældende Kommuner, om jeg kunde lancere denne meget betydelige Skat over til Amtskommunerne. Om det sidste er jeg ikke i Tvivl, men jeg er ikke sikker paa, at Statens specielle Repræsentant i dette Forhold, Finansministeren, vilde være begejstret for det. Jeg tror ikke, han vilde give mig noget særlig godt Skudsmaal, om jeg just i dette Øjeblik gav mig til at træffe Foranstaltninger, hvorved Statens Indtægter formindskedes i kendelig Grad, medmindre jeg var i Stand til at paavise en Erstatning for det Beløb, som tabtes, eller paavise Bespærelser, der uden nogen Art af Vanskelighed kunde indføres. Men jeg skal tage den ærede Ordførers Udtalelser til Efterretning. Saa faar vi se, om der er nogen Mulighed for, enten ad denne Vej eller ad anden Vej, at hjælpe paa de Vanskeligheder, Amtskommunerne maatte

te være kommet i eller maatte komme i paa Grund af den forøgede Automobilkørsel paa Landevejene.

Jeg giver den ærede Ordfører for Venstre fuldkommen Ret i hans Betragtninger om, at de gældende Regler for Ejendomsskyldvurderingen ikke er gode, og at Ejendomsskyldbeskatningen absolut ikke kan siges at være saaledes, at der ikke er Grund til at foretage Ændringer. Disse Ændringer kan ikke indskrænkes til det, som Ordføreren for det konservative Folkeparti gav Anvisning paa, nogle Smaarettelser hist og her i den gældende Lov om Beskatningen af faste Ejendomme.

Jeg beklager, at Venstres Ordfører ikke kunde tiltræde Bestemmelsen i § 3, 3die Stykke, hvorefter man giver Boliger i de for dyrt opførte Ejendomme en Lettelse ved et særligt Fradrag. Den ærede Ordfører udtalte Haab og Forventning om, at vi under den videre Forhandling maatte naa til Forstaaelse om dette specielle Forhold, og det er ogsaa mit Haab. Jeg vil udtale Haabet om, at man ikke alt for kategorisk vil afvise Bestræbelserne for at give de for dyrt opførte Boligers Besiddere en Lettelse; under en eller anden Form bliver det alligevel nødvendigt for Stat og Kommune at træde hjælpende til, fordi de Lejer, man her skal betale, ikke i Længden kan opretholdes. Naar Lønningerne og Indtægterne i det hele taget gaar ned, vil det ikke være muligt for Lejerne at betale de formidable Lejer, som der her er Tale om. Den ærede Ordfører henviste mig til at søge at raade Bod paa Forholdene ved særlige Bestemmelser udenfor denne Lov. Hvis jeg kan opfatte dette gode Raad af den ærede Ordfører som en Tilkendegivelse af, at Partiet Venstre vil være villigt til at drøfte Spørgsmaalet med det udtrykkelige Formaal for Øje at tilvejebringe en rimelig Ordning, er det naturligvis et Raad, jeg vil være glad for. Men endnu mere glad vilde jeg være for saadanne Bestemmelser i Loven, som gav mig mere haandgribelige Beviser for, at jeg kunde raade Bod paa de uheldige Forhold, der her er Tale om.

Den ærede Ordfører spurgte mig, om Fradragene efter § 3, nemlig et Minimum af 3 000 i samtlige Kommuner og et Maksimum forskelligt for Hovedstaden, Købstæderne og Landet, ogsaa gjaldt i Amtskommunerne.